

El coipú, un altre «foraster» instal·lat a l'Alt Empordà

D'origen sud-americà, forma part de la llarga llista d'espècies invasores que han arribat al nostre territori, on estan força estesos

De nom científic *Myocastor coypus*, el coipú és l'únic representant viu de la família dels miocastòrids. Els castors, que viuen a l'Amèrica del Nord i també a Europa, pertanyen a una altra família, tot i la semblança física. Forma part de la llista de les 100 espècies invasores més nocives d'Europa. El seu nom, coipú, és d'origen maputxe, dels nadius sud-americans, que el capturaven com a aliment i per aprofitar la seva preuada pell.

Els conqueridors van anomenar el coipú "nutria" per semblança a l'animal que coneixien, i aquest nom va quedar associat al coipú a l'Argentina, on existia abans la figura del nutriero que es dedicava a la caça de coipús i venia les seves pells. I és que la pell de coipú està formada per dues classes de pèls: un més curt, tou i atapeït, i uns altres de més llargs i aspres, i era molt valorada.

En els darrers mesos, sembla que els coipús són més fàcils de veure a la comarca. És un animal gros, de fins a 60 centímetres, de pelatge marró i cua llarga i arrodonida que li confereix un aspecte d'una rata gegant. Tanmateix fa ja alguns anys que es va instal·lar a l'Alt Empordà.

Es desconeix ben bé com va arribar a Catalunya. Es pensa que es van escapar d'alguna granja pelletera de l'est d'Europa i ha colonitzat tot el continent, entrant a la comarca pel sud de França. Actualment, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, on s'ha adaptat perfectament, ja han començat els desequilibris propis de quan arriba i s'allotja una espècie nova, causant problemes que fins ara no existien.

Els coipús tenen el costum de fer caus en forma de túnels i excavar galeries que de vegades acaben connectant recs i desviant l'aigua. És fàcil reconèixer els seus senders entre la vegetació de ribera, on queden marcats. A la recerca d'arrels i tubercles, fan grans forats en els camps. Són bàsicament herbívors, però mengen també fruits silvestres i conreats, com pomes, naps, carotes, etc., per la qual cosa tampoc no són ben vistos pels pagesos.

Es reproduïxen dins l'aigua

Els coipús es reproduïxen a dins de l'aigua, després d'una sèrie de curses, jocs i cridòries. La gestació en les

femelles dura uns quatre mesos, i poden tenir entre dues i tres ventrades a l'any. Viuen uns vuit anys de mitjana i són molt socials: conviuen en parelles que s'integren en una colònia i estableixen relacions.

Són animals de capvespre i més aviat nocturns, però també el podem veure de dia. Fan certa gràcia menjant, perquè manipulen els aliments amb les mans, com els esquirols, i passa bona part del temps cuidant i impermeabilitzant el seu pelatge, com els hámsters.

El trobem a la vora de cursos lents d'aigua: basses, recs o rius, sempre que estiguin envoltats de vegetació densa. A terra no és gaire àgil, però neda i busseja ràpidament ajudat per les llargues potes del darrere.

Ens podem acostar molt a un coipú, perquè són animals que no tenen massa por. Però poden ser bastant agressius si se senten amenaçats, ja que poden mossegar i no solen deixar anar la presa. I, com tots els rosegadors, els seus incisius són de creixement continu.

Actualment s'intenta controlar el creixement del nombre de coipús mitjançant trampes i posterior mort dels individus caçats, amb poc èxit. Potser valdria la pena estudiar els hàbits i costums dels coipús a la comarca i intentar fer un altre tipus de gestió poblacional, més amable i menys agressiu amb els individus de l'espècie.

Font del document:

https://www.emporda.info/mascotes/2021/01/26/coipu-foraster-installat-comarca/485947.html?utm_source=rss